

ความรู้บางเรื่อง

พิมพ์เป็นบรรณาการในงานฌาปนกิจศพ

คุณแม่ ชูใจ ญาโณทัย

ณ ฌาปนสถานกองทัพบก

วัดโสมนัสวิหาร

วันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๕

181 280

เลขห้อง ๕๖๒

เลขหมู่ 080
๗ 181

เลขทะเบียน ๕๓๐๔.๑๐๖๐๓

สารบัญ

๑. เรื่องการไปติดต่อกับเรื่องที่ดิน
ณ สำนักงานที่ดินจังหวัด หน้า ๑
๒. เรื่องการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ,, ๑๓
๓. เรื่องการนำร่อง ,, ๔๓
๔. เรื่องผู้ปกครองนักเรียนกับโรงเรียน ,, ๖๓

หอสมุดแห่งชาติสาขานครราชสีมา

การไปติดต่อเรื่องที่ดิน

ณ สำนักงานที่ดินจังหวัด

ของลูกคนที่ ๑

การขอคำสั่งสำคัญเกี่ยวกับที่ดิน ณ สำนักงานที่ดิน
ท่านจะต้องบอกชื่อเจ้าของที่ดินพร้อมทั้งนามสกุล
และชื่อบิดามารดา หรือบอกเลขโฉนดที่ดิน เลขที่ดิน
เลขหน้าสำรวจ อย่างใดอย่างหนึ่ง เจ้าพนักงานที่ดินจะ
หยิบสิ่งสำคัญนั้นมาให้ท่านดูไ้ตามความประสงค์.

การขอรับมรดกที่ดิน

ถ้าท่านจะมารับมรดกที่ดินของผู้วายชนม์ ท่าน
ต้องนำเอาโฉนดที่ดินพร้อมด้วยใบมรณะกรรมมายื่นต่อ
เจ้าพนักงานที่ดิน ถ้าผู้วายชนม์ได้ทำพินัยกรรมไว้ ท่าน
ต้องนำเอาต้นฉบับพินัยกรรมกับสำเนาพินัยกรรมมาด้วย
อีก ๒ ฉบับยื่นต่อเจ้าพนักงาน และท่านต้องบรรยายเครือ

๒

ญาติของผู้วายชนม์ให้ถูกต้องตามลำดับเมื่อเจ้าพนักงาน
สอบถาม

การขอทำสัญญาต่าง ๆ

เมื่อท่านต้องการจะทำสัญญาเกี่ยวกับที่ดิน สัญญา
จะต้องมาพร้อมกันทั้ง ๒ ฝ่าย เขาโฉนดยื่นต่อเจ้า
พนักงานที่ดิน แล้วบอกความประสงค์ที่จะทำสัญญานั้น ๆ
เจ้าพนักงานจะจัดการให้ทันที

อนึ่ง ถ้าท่านมีความประสงค์จะทำสัญญาเช่ากัน
โดยไม่เต็มเนื้อที่โฉนด ท่านจะต้องจำลองรูปแผนที่ทั้ง
แปลงของท่าน แล้วแสดงเขตเช่าไว้ให้ปรากฏในรูป
แผนที่หมายเลขแดงโดยประมาณเนื้อที่ที่เช่า และจำนวนคง
เหลือไว้ด้วยมีจำนวน ๔ ฉบับ โดยมีชื่อผู้ให้เช่าและ
ผู้เช่า

การขอแบ่งแยกที่ดิน

เมื่อท่านต้องการจะแบ่งแยกที่ดินของท่านต้องนำ
โฉนดที่ดินแปลงที่จะแบ่งแยกนั้นไปยื่นต่อเจ้าพนักงานที่ดิน

ถ้ามีข้อผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันหลายคน ต้องมาช่วยกัน
 ทุกคนจะขาดคนใดคนหนึ่งไม่ได้ ถ้าคนใดคนหนึ่งมาไม่
 ได้ก็ต้องทำหนังสือมอบฉันทะให้ผู้อื่นมาทำแทน หรือ
 จะมอบมากับผู้ถือกรรมสิทธิ์ร่วมกันก็ได้ แล้วแจ้งความ
 ประสงค์ในการที่จะแบ่งแยกที่ดินนั้น

การขอทำสัญญาเกี่ยวกับที่ดินซึ่งอยู่ต่างจังหวัด
 ถ้าท่านต้องการจะทำสัญญาต่าง ๆ เกี่ยวกับที่ดินซึ่ง
 อยู่ต่างจังหวัดและท่านไม่มีความประสงค์ที่จะเดินทางไป
 ทำสัญญานั้นยังจังหวัดที่ดินตั้งอยู่ ท่านต้องนำคู่สัญญา
 ของท่านพร้อมด้วยโฉนดและบัตรประจำตัวไปยัง แผนก
 ที่ดินกลาง กองทะเบียนหนังสือกรรมสิทธิ์ที่ดิน กรมที่ดิน
 แล้วแจ้งความประสงค์ต่อเจ้าพนักงาน ๆ จะจัดการให้ท่าน
 ทันทิ แต่สัญญาที่ท่านจะยังไม่แล้วเสร็จเรียบร้อยในวันนั้น
 เพราะเจ้าพนักงานที่ดินต้องจัดส่งสัญญาและโฉนดไปยัง
 จังหวัดที่ดินตั้งอยู่ประมาณ ๑๕ วัน ท่านจะมารับ
 สัญญาและโฉนดได้ ส่วนจำนวนเงินตามสัญญาที่ตกลง

กันนั้น คู่สัญญาจะชำระกันในวันแรก หรือวันรับสัญญา
โฉนดก็ได้ สุดแต่ท่านจะตกลงกัน

โฉนดของท่านชำระหรือศูนย์หาย

ถ้าโฉนดของท่านชำระ แต่ยังเห็นหลักฐาน เช่น
เลขโฉนด, เลขที่ดิน, หน้าสำรวจ, ชื่อผู้ถือกรรมสิทธิ์
อย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ ท่านต้องนำหลักฐานเหล่านั้นไป
ยื่นต่อเจ้าพนักงานที่ดิน ๆ จะออกใบแทนโฉนดให้ท่าน
โดยเร็ว

ถ้าโฉนดของท่านศูนย์หาย ท่านต้องไปขอหลักฐาน
โฉนดยังสำนักงานที่ดินก่อน แล้วจดหลักฐานเหล่านั้น
ไปแจ้งความต่อผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ เมื่อได้รับใบแจ้ง
ความแล้วเอามายื่นต่อเจ้าพนักงานที่ดินพร้อมด้วยพยาน
ผู้รู้เห็นในการนั้น ๒ คน เพื่อเจ้าพนักงานที่ดินจะได้
บันทึกปากคำ เมื่อเจ้าพนักงานที่ดินรับทำให้แล้ว ท่านต้อง
นำนักการไปยึดประกาศยังที่ดินนั้น มีกำหนด ๖๐ วัน

หมายเหตุ ทุก ๆ ครั้งถ้าท่านจะไปติดต่อกับ

เจ้าพนักงานที่ดิน ท่านต้องนำบัตรประจำตัวของท่านไปด้วย
ถ้าคู่สัญญาคนใดคนหนึ่งมาด้วยตนเองไม่ได้ก็ต้องมอบ
ฉันทะให้ผู้อื่นมาทำแทนแต่ต้องนำบัตรประจำตัวของผู้มอบ
ฉันทะมาด้วย

ค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

(ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๔๕๗ ออก
ตามความใน พ.ร.บ. ให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.
๒๔๕๗)

ข้อ ๑. ค่าธรรมเนียมในการขอรับคำรับรองที่ดินที่
ได้ทำประโยชน์แล้ว คิดรวมเป็นรายแปลง ๆ ละ ๕.๐๐
บาท

ข้อ ๒. ค่าธรรมเนียมในการขอสัมปทาน

(๑) ค่าขออนุญาตรายละ ๕๐.๐๐ บาท

(๒) ค่าสัมปทาน คิดตามจำนวนเนื้อที่ดินไร่ละ
๕.๐๐ บาท เศษของไร่คิดเป็นไร่

ข้อ ๓. ก. ค่าธรรมเนียมออกโฉนดที่ดินครั้งแรก

ค่าโฉนดไม่เกิน ๒๐ ไร่ แปลงละ ๕๐.๐๐ บาท

ค่าออกโฉนดเกิน ๒๐ ไร่ คิดตามเนื้อที่ดิน
ที่เกินไร่ละ ๒.๐๐ บาท

เศษของไร่คิดเป็นไร่

ข. ค่าธรรมเนียมออกโฉนดที่ดินรวมหรือแบ่ง
แยกหรือออกโฉนดใหม่ ค่าออกโฉนดตามรายแปลงใหม่
แปลงละ ๒๐.๐๐ บาท

ข้อ ๕. ค่าธรรมเนียมในการรังวัดเกี่ยวกับโฉนด
ที่ดิน

(๑) ค่ารังวัดทำแผนที่เพื่อออกหรือแบ่งแยกโฉนด
ที่ดิน หรือแบ่งแยกใบไต่สวนที่ขอเฉพาะแปลง คิดตาม
รายแปลงที่ออกหรือแบ่งแยก แปลงละ ๑๕.๐๐ บาท

(๒) ค่ารังวัดสอบ เขต โฉนดที่ดิน หรือใบไต่สวน
ตามรายวันที่ทำการ แปลงหนึ่งวันละ ๑๐.๐๐ บาท

(๓) ค่ารังวัด รวม โฉนดที่ดิน หรือใบไต่สวนตาม
รายวันที่ทำการ วันละ ๑๐.๐๐ บาท

(๔) ค่ารังวัดทำแผนที่นอกจากที่ระบุไว้แล้วในกฎ
นี้ ตามรายวันที่ทำการ วันละ ๒๐.๐๐ บาท

(๕) ค่าค้ำประกันที่ผู้มีชื่อให้ค้ำหรือจำนองแผนที่
แปลงละ ๑๐.๐๐ บาท

(๖) ค่าค้ำประกันเนื้อที่หรือสอบแลคึกตามรายแปลง
ที่ขอให้ค้ำประกัน แปลงละ ๑๐.๐๐ บาท

(๗) ค่าจ้างระยะ แปลงละ ๕.๐๐ บาท

ข้อ ๕. ค่าธรรมเนียม ในการจดทะเบียน สิทธิและ
นิติกรรม

(๑) ค่าจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่มีทุนทรัพย์
คึกตามจำนวนที่ประเมินได้เป็นทุนทรัพย์ ร้อยละ ๑.๐๐
บาท แต่อย่างต่ำต้องไม่ต่ำกว่า ๕.๐๐ บาท เศษของ
ร้อยนับเป็นร้อย

(๒) แลกเปลี่ยน ให้ โอนมรดก และไถ่มาโดย
การครอบครอง คึกตามจำนวนที่ประเมินได้เป็นทุนทรัพย์

(๓) การเช่า ให้ถือค่าเช่าตลอดระยะเวลาเช่าเป็น
ทุนทรัพย์

(๔) ค่าจดทะเบียนสิทธิประเภท

“ปลดเงื่อนไขการไถ่จากขายฝาก”

๘
“หลุดเป็นสิทธิจากงานของหรือชายฝาก (อย่างเก่า)”

“ผ่อนผัน”

“ได้จากงานของหรือชายฝาก”

“ระงับงานของ (หันเกลื่อนกลั่นกัน)”

“เลิกเช่า”

“เลิกเช่าซื้อ”

“เลิกอาศัย”

“แบ่งแยกในนามเดิม”

“แบ่งแยกระหว่างเจ้าของเดิม”

แปลงหนึ่งรายละ ๑๐.๐๐ บาท

(๕) ค่าจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมนอกจากที่ระบุไว้แล้ว แปลงหนึ่งรายละ ๑๕.๐๐ บาท

ข้อ ๖. ค่าธรรมเนียมการขอให้ไต่มาซึ่งที่ดินของ
คนต่างดาว

(๑) ค่าอนุญาต รายละ ๑๐.๐๐ บาท

(๒) ค่าอนุญาต ไว้ละ ๑๐.๐๐ บาท

เศษของไร่คึกเป็นไร่

ข้อ ๗. ค่าธรรมเนียมการขอให้ไต่มาซึ่งที่ดินเพื่อ
การค่า

(๑) ค่าขออนุญาต รายละเอียด ๑๐.๐๐ บาท

(๒) ค่าอนุญาต ไว้ละ ๕.๐๐ บาท

เศษของไว้คิดเป็นไว้

ข้อ ๘. ค่าธรรมเนียมเบ็ดเตล็ด

(๑) ค่าคำขอแปลงหนึ่ง รายละเอียด ๒.๐๐ บาท เฉพาะ
ค่าคำขอตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน หรือค่าคำขอคัด
สำเนาเอกสารวางหนึ่งก็แปลงก็ตาม เรียกคร่าวละ ๒.๐๐
บาท

(๒) ค่าคัดสำเนาเอกสารต่าง ๆ รวมทั้งค่าคัด
สำเนาเอกสารเป็นพยานในคดีแพ่งโดยเจ้าหน้าที่เป็นผู้คัด
ร้อยคำค้น (ไม่ถึงร้อย หรือ เศษของร้อยคิดเป็นร้อย)
๒.๐๐ บาท ค่อยไปร้อยคำละ ๑.๐๐ บาท

(๓) ค่ารับรองเอกสารที่คัด ฉบับละ ๒.๐๐ บาท

(๔) ค่าตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน แปลงละ
๓.๐๐ บาท

(๕) ค่ารับอายุที่ดิน แปลงละ ๕.๐๐ บาท

- (๖) ค่ามอขฉันทะ เรืองละ ๓.๐๐ บาท
- (๗) ค่าออกใบ แทน หนังสือ แสดง สิทธิในที่กิน
ฉบบละ ๑๐.๐๐ บาท
- (๘) ค่าประกาศ ๓.๐๐ บาท
- ข้อ ๕. ค่าใช้จ่าย
- (๑) ค่าพาหนะเดินทางของพนักงานเจ้าหน้าที่และ
คนงานที่จ้างไปทำการรังวัดตามคำขอ เท่าที่จำเป็นและ
ใช้จ่ายไปจริง
- (๒) ค่าเบี้ยเลี้ยงพนักงานเจ้าหน้าที่ และค่าจ้างคน
งานที่จ้างไปทำการรังวัดตามคำขอ ให้เรียกตามระเบียบ
และอัตราของทางราชการ ที่ใช้เรียกอยู่ในขณะนั้น
- (๓) ค่าช่วยการเจ้าพนักงานผู้ปกครองท้องที่ หรือ
ผู้แทนที่ไปในการรังวัดคนหนึ่ง วันละ ๑๐.๐๐ บาท
- (๔) ค่าหลักเขต หลักละ ๓.๐๐ บาท ถ้าเป็นการ
เกินสำรวจหรือสอบเขตทั้งตำบล แปลงละ ๑๐.๐๐ บาท
- (๕) ค่าขี้คประกาศให้แก่ผู้ไปปัก ๕.๐๐ บาท

๑๑

(๖) ค่าพยาน ใต้แก้พยานคนละ ๒.๐๐ บาท

(๗) ค่าพาหนะเดินทาง และ ^๕ ^๕ เบี้ยเลี้ยงพนักงานเจ้า
หน้าที่ในกรณีสอบสวนการทำประโยชน์ในที่ดิน ตามคำขอ
ให้เรียกจ่ายแก่ผู้ไปทำงาน เท่าอัตราที่ทางราชการจะ
ต้องจ่าย.

(๘)

การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

ของลูกคนที่ ๒

๑. เพื่อที่จะให้เงินตราของประเทศมีเสถียรภาพ โดยให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตรากับเงินตราต่างประเทศ เป็นไปตามค่า เทียบเท่าที่ กำหนดไว้ในกฎหมายเงินตรา รัฐจำเป็นต้องควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเพื่อที่จะให้การชำระ เงินของประเทศกับนานาประเทศในการชำระค่าสินค้าเข้า และค่าบริการสมมูลกับเงินค่าสินค้าออกและค่าบริการที่ ประเทศได้รับ

๒. การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินในปัจจุบันนี้ ได้ อาศัยอำนาจตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๔๕๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมการแลกเปลี่ยน เงิน พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งมีลักษณะการบังคับต่อไปนี้

การที่จะควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินให้ได้ผลสม ความมุ่งหมาย จำเป็นที่จะต้องรวมแหล่งกลางซึ่งเงินตรา ต่างประเทศไว้ ณ ที่ใดที่หนึ่ง โดยให้ผู้ใดมาซึ่งเงินตรา

ต่างประเทศขาย เงินตราต่างประเทศนั้น แก่แหล่งกลาง
และผู้ประสงค์จะซื้อเงินตราต่างประเทศเพื่อการใดๆ ก็ต้อง
ซื้อจากแหล่งกลาง โดยที่เหตุประการหลังต้องอาศัยเหตุ
จากประการแรก ฉะนั้น การกำหนดให้ผู้ใดมาซึ่งเงินตรา
ต่างประเทศขายแก่แหล่งกลาง จึงเป็นหลักสำคัญในการ
ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน

ตามกฎหมายกระทรวงที่ใช้อยู่ แหล่งกลางซึ่งเป็นที่รวม
เงินตราต่างประเทศมี

(๑) ธนาคารพาณิชย์ ซึ่งได้รับอนุญาตให้ ประกอบ
ธุรกิจเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศซึ่งเรียกว่า ธนาคารรับ
อนุญาต

(๒) บริษัท จำกัด ซึ่งได้รับอนุญาตให้ ประกอบ
ธุรกิจเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศซึ่งเรียกว่า บริษัทรับ
อนุญาต

(๓) บุคคลที่ได้รับอนุญาตให้ ขอ ขาย แลก
เปลี่ยนธนบัตรต่างประเทศ เหมือณญาปณ์ต่างประเทศ

เช็คสำหรับเดินทางที่ พึงจ่ายเป็นเงินตราต่างประเทศซึ่ง
เรียกว่า บุคคลรับอนุญาต

(๕) ธนาคารแห่งประเทศไทย

ที่รวมแหล่งกลางทั้ง ๔ ประเภทข้างต้น ธนาคาร
รับอนุญาตและบริษัทรับอนุญาตทำการค้าเกี่ยวกับการค้า
เงินตราต่างประเทศได้ไม่ว่าในรูปใด เพราะธนาคารและ
บริษัทที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศนั้นเป็น
สื่อกลางในการชำระเงินระหว่างประเทศเป็นปกติวิสัยอยู่
แล้ว ฉะนั้นการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินจะได้ผลสม
ความมุ่งหมายมากน้อยเพียงใดย่อมขึ้นอยู่กับความร่วมมือ
ของธนาคารรับอนุญาต และบริษัทรับอนุญาตที่จะดูแลให้
การกระทำการใดที่มีเงินตราต่างประเทศเข้ามาเกี่ยวข้อง
เป็นไปตามกฎหมายและระเบียบพิธีการควบคุมการแลก
เปลี่ยนเงิน

สำหรับบุคคลรับอนุญาตนั้นได้ อนุญาตให้ ประกอบ
ธุรกิจเกี่ยวกับเงินตราต่างประเทศในวงจำกัดเฉพาะการ
ซื้อ ขาย แลกเปลี่ยนธนบัตรต่างประเทศซึ่งรวมตลอดจน

ธนาคารบัตรด้วย เหมียวกษาปณ์ต่างประเทศ หรือ
 เช็คสำหรับเดินทาง การที่ได้อนุญาตให้บุคคลชื้อขาย
 ธนบัตรต่างประเทศ เช็คสำหรับเดินทางนั้น ก็เพราะตาม
 ธรรมเนียมผู้เดินทางเข้ามาในประเทศไทยนำ ธนบัตรต่างประเทศ
 เช็คสำหรับเดินทางติดตัวเข้ามาคนละเล็กน้อย
 ถ้าจะต้องให้ไป แลกที่ธนาคาร รับอนุญาตยอม ไม่สวก
 เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว จึงได้อนุญาตให้
 บุคคลที่ไม่ใช่ธนาคาร หรือบริษัทรับอนุญาตให้ค่าเงินตรา
 ต่างประเทศทำการรับซื้อเงินได้ในทำนองเดียวกัน ประ-
 กอบด้วยโดยทั่วไปธนาคารมักจะไม่วะเต็มใจจะรับซื้อธนบัตร
 ต่างประเทศ เหมียวกษาปณ์ต่างประเทศ เพราะประเทศ
 ส่วนมากได้ มีกฎหมายห้ามไม่ให้ ส่งเงินตราของประเทศ
 คนที่นำ ออกจาก ประเทศแล้วกลับ เข้าไปในประเทศอีก
 หรือจะให้ นำกลับบ้างก็กำหนดวงเงินจำกัด การที่ธนาคาร
 จะชื้อไว้ขายผู้เดินทางไปต่างประเทศ ธนาคารก็ประมาณ
 การไม่ได้แน่นนอนเหมือนค่าแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
 ว่าจะขายได้เมื่อใด ด้วยเหตุนี้จึงได้ให้บุคคลรับอนุญาต

ขายธนบัตรต่างประเทศ เหรียญกษาปณ์ต่างประเทศ หรือ
เช็คสำหรับเดินทางแก่ลูกค้าได้ด้วย ผู้ซื้อธนบัตรต่างประเทศ
เช็คสำหรับเดินทางนั้นส่วนมากก็คือผู้เดินทางไปต่าง
ประเทศ ซึ่งต้องการธนบัตรต่างประเทศไปใช้ระหว่างทาง
รวมทั้งนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย และได้
ขายธนบัตรต่างประเทศแก่บุคคลเรียบร้อยแล้ว จึงเมื่อ
จะเดินทางกลับออกไปมีเงินบาทเหลือก็ใช้เงินบาทนั้นซื้อ
ธนบัตรต่างประเทศคืน เพื่อจะได้นำกลับออกไปใช้ในต่าง
ประเทศต่อไป

๓. ตามกฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินที่ใช้
อยู่ขณะนี้ ไม่ได้กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนในการซื้อขาย
เงินตราต่างประเทศแต่อย่างใด คงให้ผู้ซื้อผู้ขายตกลง
ในอัตราซื้อขายกันเองตามอุปสงค์และอุปทานของเงินตรา
ต่างประเทศ ซึ่งเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดมีตลาดมืดขึ้น
ด้วย เพราะถ้าได้กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเงินในการซอ
ขายเงินตราต่างประเทศขึ้นเป็นอัตราตายตัวแล้ว หากเมื่อ
ใดอำนาจซื้อของเงินบาทต่ำกว่าอัตราแลกเปลี่ยนของเงิน

ขาทกัษเงินตราต่างประเทศที่ทางการกำหนด ผู้ใดเงินตรา
 ต่างประเทศมากก็จะหาวิธีต่าง ๆ ที่จะไม่ขายเงินตราต่างประเทศ
 นั้นแก่แหล่งกลางตามที่กำหนดในกฎหมาย เพราะจะ
 ใ้รับเงินบาทน้อยกว่าค่าของเงินตราต่างประเทศ แต่จะ
 นำไปขายในตลาดมืด หรือเก็บไว้ใช้ในการสั่งสินค้ามา
 แทน ในเวลาเดียวกันจะมีผู้ต้องการซื้อเงินตราต่างประเทศจาก
 แหล่งกลางในอัตราที่กำหนดมากขึ้น และหาวิธี
 ต่าง ๆ ที่จะนำเงินตราต่างประเทศนั้นไปขายในตลาดมืด
 เมื่อเป็นเช่นนั้นก็คงจำเป็นต้องกำกัการสั่งเงินออกโดยเข้ม
 งวด ซึ่งจะทำให้บุคคลที่ประสงค์จะส่งเงินไปต่างประเทศ
 แต่ไม่อาจจะซื้อจากแหล่งกลางในอัตราที่กำหนดได้แอบไป
 ซื้อเงินตราต่างประเทศในตลาดมืดมากขึ้น และทำให้เงิน
 ตราต่างประเทศในแหล่งกลางลดลงและทำให้การควบคุม
 ไม่ได้ผลในที่สุด ในทางกลับกัน ถ้าอำนาจซื้อของเงิน
 บาทสูงกว่าอัตราแลกเปลี่ยนของเงินบาทกับเงิน ตราต่าง

ประเทศที่กำหนดก็จะผู้นำเงินตราต่างประเทศมาขายแก่
แหล่งกลางเพื่อแลกเป็นเงินบาทกันมาก แต่กรณีหลังนี้
หากเป็นไปได้ตามทักล่าวนั้นก็คงเพียงในระยะเวลาอันสั้น

๔. เพื่อที่จะให้การควบคุม ให้การใช้เงิน ที่รวมอยู่
ในแหล่งกลางได้ใช้ไปตามกฎหมายประการหนึ่ง และจะ
ได้ทราบฐานะเงินตราต่างประเทศของประเทศ เพื่อที่จะ
จำกัดให้เงินตราต่างประเทศที่ได้รับเข้ามาสมมูลกับเงิน
ตราต่างประเทศที่จำเป็นต้องใช้ชำระค่าสินค้าและค่าบริการ
แก่ต่างประเทศตามหลัก การควบคุม การแลกเปลี่ยนเงิน
ในทางปฏิบัติได้กำหนดให้ธนาคาร รักษอนุญาต บริษัทรับ
อนุญาต บุคคลรับอนุญาต ยื่นรายงานแสดงการรับเงิน
ตราต่างประเทศที่ส่งเข้ามาจากต่างประเทศ การเช็คเล็ก
เตอร์ออฟเครดิตมาจากต่างประเทศ การซื้อ การขาย
เงินตราต่างประเทศและมูลเงินตราต่างประเทศรวมตลอด
จนค่าแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศและการรับเข้า หรือ
จ่ายออก ซึ่งเงินบาทจากบัญชีบุคคลที่มณทนอยู่นอกประ-
เทศไทยให้ทราบเป็นประจำ

การกำหนดให้ธนาคารรับอนุญาต บริษัทรับอนุญาต
 ปฏิบัติการดังกล่าว นอกจากจะได้ทราบฐานะการเงิน โดย
 ทั่วไปแล้วยังจะเป็นการตรวจสอบว่า ธนาคารรับอนุญาต
 บริษัทรับอนุญาต และบุคคลที่ได้รับเงินตราต่างประเทศ
 เข้ามาอีกด้วย บุคคลที่ส่งเงินตราต่างประเทศออกก็ทำได้
 ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ด้วย เพราะจะสอบยัน
 รายรับ รายจ่ายรวมทั้งดุลย์เงินตราต่างประเทศของธนาคาร
 รับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาต กับเงินตราต่างประเทศ
 ที่บุคคลขายให้แก่ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัท
 รับอนุญาต และ เงินตราต่างประเทศที่บุคคลได้รับอนุญาต
 ให้ช้อจากธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาตได้

๕. ตามกฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ผู้
 ส่งของออกจะต้องจัดทำใ้ได้มาซึ่งเงินตราต่างประเทศ และ
 จะต้องขายเงินตราต่างประเทศนั้นแก่ธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาต

เพื่อให้ผู้ส่งของออก ปฏิบัติ ตามนัย บทบัญญัติ กัง
 กล่าวในทางปฏิบัติ กรมศุลกากรจะไม่อนุญาตให้ส่งของ

ออกเว้นแต่ผู้ส่งของออกได้แสดงใบสุทธิคุ้มของที่ส่งออก
 ในการขอใบสุทธิคุ้มของที่ส่งออกนั้น ผู้ส่งของออกต้อง
 ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานควบคุมการ แลกเปลี่ยน เงินผ่าน
 ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาต โดยจะต้อง
 แสดงให้เห็นพอใจว่า ผู้ส่งของออกได้นำเงินตราต่าง
 ประเทศ ค่าของ ที่ส่งออก มาขาย แก่ ธนาคาร รับ อนุญาต
 บริษัทรับอนุญาต หรือธนาคารแห่งประเทศไทยแล้ว หรือ
 รับรองว่าจะจัดให้ได้มาซึ่งเงินตรา ต่างประเทศ มาขายแก่
 สถาบันดังกล่าวภายในเวลาอันสมควร การที่กำหนดให้
 ผู้ส่งของออกยื่นคำขอใบสุทธิคุ้มของที่ส่งออก ผ่านธนาคาร
 รับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาต ก็เพราะโดยปกติ
 การค้าของที่ส่งออกนั้น ผู้ส่งออกจะไ้รับชำระเงินจาก
 ต่างประเทศผ่านธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาต
 ฉะนั้น ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาตที่จะเป็น
 ผู้จัดการให้ผู้ส่งของออกไ้รับชำระค่าของที่ส่งออกจากผู้
 ชื้อในต่างประเทศจึงควรจะเป็นผู้ที่ไ้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยว
 กับของที่ส่งออก จำนวนเงินที่จะไ้รับชำระ ระยะเวลา

และเงื่อนไขที่ได้รับชำระเงิน คอยเป็นเหตุเป็นตาคุณแก่ให้ผู้
ส่งของออกปฏิบัติตามกฎหมายเป็นการช่วยเหลือพนักงาน
เจ้าหน้าที่ด้วยก็จะได้ผลสมความมุ่งหมาย

เมื่อศุลกากรได้ตรวจปล่อยของให้ส่งออกแล้ว จะ
ส่งใบสุทธิคัมของที่ส่งออกมายังธนาคารแห่งประเทศไทย
เจ้าหน้าที่ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินก็จะคอยดูแลให้ผู้ส่ง
ของออกจัดให้โคมาซึ่งเงินตราต่างประเทศมาขายแก่ธนาคาร
แห่งประเทศไทย ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับ
อนุญาตตามกำหนดเวลาที่ผู้ส่งออกได้รับรองไว้ในคำขอ
ใบสุทธิคัมของที่ส่งออก

อย่างไรก็ดี สำหรับการส่งออกซึ่งของใช้ส่วนตัว
ตัวอย่างสินค้า หรือของที่ส่งออกมีราคาไม่มากนักนั้นจะส่ง
ออกได้โดยไม่ต้องมีใบสุทธิคัมของที่ส่งออก

๖. เงินตราต่างประเทศค่าของที่ส่งออกที่ได้มานั้น
ตามธรรมดา ผู้ส่ง ของออก ต้อง เสนอขาย แก่ธนาคารรับ
อนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาตที่ตนได้ยื่นคำขอใบสุทธิคัม
ของที่ส่งออก ถ้าธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาต

นั้นไม่รับชอควยเหตุใด ๆ ก็ตาม ผู้ส่งของออกจึงจะ
 ขายเงินตราต่างประเทศค่าของที่ส่งออกนั้นแก่ธนาคารรับ
 อนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาตที่มีใช้เป็นธนาคารรับ
 อนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาตที่ตนได้ยื่นคำขอใบสุทธิคุ้ม
 ของที่ส่งออกได้ ทั้งนี้ โดยเห็นว่าเมื่อผู้ส่งของออกทำพิธี
 การเกี่ยวกับการส่งของออกกับธนาคารใดก็ควรที่จะส่งตัว
 แลกเงินให้ธนาคารนั้นไปเรียกเก็บเงินให้ ข้อกำหนดทั้ง
 กล่าวนั้น ผู้ส่งของออกอาจจะขอขายแก่ธนาคารรับอนุญาต
 หรือบริษัทรับอนุญาตอื่นได้ หากธนาคารรับอนุญาต หรือ
 บริษัทรับอนุญาตกวดราคาในการซื้อเงินตราต่างประเทศค่า
 ของที่ส่งออกของตนให้ต่ำกว่าราคาที่ธนาคารรับอนุญาต
 หรือบริษัทรับอนุญาตอื่นรับชอกันทั่ว ๆ ไปในวันนั้น

๗. เงินตราต่างประเทศที่ส่งเข้ามาจากต่างประเทศ
 เพื่อจ่ายแก่ผู้รับประโยชน์ในประเทศไทยนั้น ผู้ได้รับเงิน
 ตราต่างประเทศต้องขายแก่ธนาคารรับอนุญาต บริษัทรับ
 อนุญาต บุคคลรับอนุญาต หรือธนาคารแห่งประเทศไทย
 ตามอัตราแลกเปลี่ยนที่ส่งเข้ามาจากต่างประเทศ ส่งมาใน

ลักษณะการโอนเงินทางโทรเลข หรือคร่าฟท์ ผ่าน
ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาต เมื่อธนาคาร
รับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาตใดได้รับคำสั่งจากตัว
แทนของตนในต่างประเทศว่าได้รับเงินเข้าบัญชีธนาคาร
รับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาตเพื่อจ่ายแก่ผู้รับประโยชน์
คนใดในประเทศไทย ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับ
อนุญาตนั้นต้องแจ้งให้ผู้รับประโยชน์ทราบและต้องแจ้งให้
ผู้รับประโยชน์ขายแก่บุคคลที่กำหนดตกลงแล้วข้างต้นภายใน
๗ วัน ในเวลาเดียวกันต้องรายงานให้เจ้าพนักงาน
ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินทราบถึงกรณีที่มีเงินส่งเข้ามา
จากต่างประเทศเพื่อจ่ายแก่ผู้รับประโยชน์ในประเทศไทย

ในการขายเงินตราต่างประเทศแก่ธนาคารรับอนุญาต
หรือบริษัทรับอนุญาตนั้น ผู้ใดเงินตราต่างประเทศจะต้อง
ยื่นคำขอเสนอขายตามแบบที่ได้จัดทำไว้ให้เป็นแบบเดียวกัน
กับที่ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาตที่ตนประ-
สงค์จะขายให้ ซึ่งตามธรรมดาก็เป็นธนาคารรับอนุญาต
หรือบริษัทรับอนุญาตที่ได้รับเงินตราต่างประเทศเพื่อจ่าย

แก่ตนเอง โดยผู้เสนอขายต้องสำแดงรายการในแบบ
พิมพ์ที่จัดไว้ว่าเงินนั้นผู้ใดส่งให้เพื่อวัตถุประสงค์อย่างใด

อย่างไรก็ดี สำหรับผู้ใดมา ซึ่งธนบัตร ต่างประเทศ
เช็คสำหรับเดินทาง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเงินตราต่างประเทศ
ที่ไม่ได้ส่งผ่านธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาต
นั้น นอกจากจะเสนอขายธนบัตรต่างประเทศ เช็คสำหรับ
เดินทางนั้นแก่ธนาคารรับอนุญาต บริษัทรับอนุญาตแล้ว
จะเสนอขายแก่บุคคลรับอนุญาตก็ได้

๘. การนำของเข้า ผู้นำ ของเข้าจะต้องขอ เงินตรา
ต่างประเทศเพื่อชำระค่าของนั้น และเพื่อยongกันมิให้ผู้นำ
ของเข้าใช้วิธีหักกลบลบหนักกับค่าสินค้าที่ส่งออก และมีให้
ผู้ที่ใดมา ซึ่งเงินตราต่างประเทศ ด้วยประการใด ๆ หลบ
หลีกการขายแก่ธนาคารรับอนุญาต และบริษัทรับอนุญาต
แต่ใช้เงินนั้นนำสินค้าเข้ามา ได้มีกำหนดว่าในการออก
ของจากศุลกากรผู้นำของเข้าต้องยื่นใบสถิติการชำระเงินที่
เจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน หรือผู้ที่ได้รับมอบ
หมายเป็นผู้อนุญาตตามกฎหมาย ควบคุม การแลกเปลี่ยน

เงิน ท่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรพร้อมกับใบขนสินค้า
 เมื่อบุคคลใดประสงค์จะนำของเข้า บุคคลนั้นจะ
 ต้องยื่นคำขอใบสิทธิการชำระเงินและคำขอเบิกเลิกเตอร์
 ออฟเครดิท หรือคำขอช้อเงินตราต่างประเทศเพื่อชำระ
 ค่าของนั้นต่อเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ผ่าน
 ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาตที่ผู้นำของเข้า
 จะมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการส่งเงินไปชำระแก่ผู้ขายใน
 ต่างประเทศ

เมื่อผู้นำของเข้าได้แสดงหลักฐานให้เป็นที่พอใจว่า
 ของที่นำเข้ามีมูลค่าตามที่ใดขอเบิก เลิกเตอร์ ออฟเครดิท
 หรือช้อเงินตราต่างประเทศเป็นค่าของนั้น และถ้าการนำ
 ของใดเข้านั้นต้องมีใบอนุญาตตามกฎหมายใด ๆ ผู้นำของ
 เข้าก็ใดต้องมีใบอนุญาตให้นำของ เข้าตาม กฎหมายนั้นโดย
 สมบูรณ์แล้ว ก็จะได้รับใบสิทธิการชำระเพื่อจะได้นำไป
 ออกของจากศุลกากรเมื่อของเข้ามาถึง และอนุญาตให้
 เบิกเลิกเตอร์ ออฟเครดิทหรือช้อเงินตราต่าง ประเทศเพื่อ

ชำระค่าของนั้นเมื่อผู้ขายในต่างประเทศส่งตัวเงินมาเรียก
เก็บได้

ในกรณีที่ชำระค่าของที่น่าเข้าด้วยวิธีเช็คเลตเตอร์
ออฟเครดิตซึ่งเป็นวิธีปกตินั้น เพื่อความสะดวกในการค้า
ธนาคารรับอนุญาต บริษัทรับอนุญาต ได้รับมอบหมาย
ให้อนุญาตค่าขอไปได้เองโดยไม่ต้องส่งให้ เจ้าพนักงาน
เป็นผู้อนุญาต

๕. เมื่อผู้ขายของในต่างประเทศส่งตัวเงินมาเรียก
เก็บ การส่งตัวเงินมาเรียกเก็บนี้ ตามธรรมดาผู้ขายของ
จะขายหรือมอบตัวเงินพร้อมกันเอกสารการบรรทุกของแก่
ธนาคารของตนในต่างประเทศเพื่อส่งมาให้ธนาคารรับอนุ-
ญาติ หรือบริษัทรับอนุญาตในประเทศไทย ซึ่งเป็นตัว
แทนของธนาคารผู้ขายของในต่างประเทศเรียกเก็บเงินจาก
ผู้ซื้ออีกทีหนึ่ง และตามธรรมดาธนาคารรับอนุญาต หรือ
บริษัทรับอนุญาตในประเทศไทยที่จะเป็นผู้เรียกเก็บจากผู้
ซื้อในประเทศไทยก็คือ ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัท
รับอนุญาต ซึ่งผู้นำของเขายื่นคำขอใบสุทธิการชำระเงิน

และคำขอเบิกเล็กเตอร์ออฟเครดิท หรือคำขอชำระเงิน
ตราต่างประเทศเพื่อชำระค่าของนั้นนั่นเอง ฉะนั้น เมื่อ
ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาตได้รับตัวเงินที่
ธนาคารในต่างประเทศส่งมาเรียกเก็บเงินตามคำสั่งของผู้
ขายสินค้า ก็จะเรียกกรองให้ผู้นำของเข้าชำระเงินตราต่าง
ประเทศส่งไปชำระค่าของที่นำเข้าได้ทันที เพราะผู้นำของ
เข้าได้รับอนุญาตให้ชำระเงินตราต่างประเทศไปชำระค่าของ
นั้นใน ตอน ขอใบสุทธิการชำระเงินแล้ว

ตามระเบียบที่กำหนดไว้นี้จะเห็นได้ว่า ได้อำนวยความสะดวกแก่ผู้นำของเข้าเป็นอย่างดี การนำของเข้าที่
เข้าที่เป็นไปโดยปกติการค้าและจะส่งเงินไปชำระตามทาง
ปฏิบัติโดยปกติตามวิธีการปฏิบัติในทางชำระเงิน ระหว่าง
ประเทศแล้ว ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาต
ดำเนินการให้ตาม ความประสงค์ของผู้นำ ของ เข้าได้ทันที
ไม่ต้องเสียเวลาให้เจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
ให้ความเห็นชอบเสียก่อน ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัท

รายนุญาตจะขอให้เจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน
เห็นชอบในการ ขอบสิทธิ การชำระเงิน และ การชำระค่า
ของหน้าเขาก็กเฉพาะในกรณีการนำของเข้าและการส่งเงิน
ไปชำระนั้นไม่เป็นไปตามปกติการค้า และในกรณีที่ไม่มี
การขอเงินตราต่างประเทศเพื่อชำระค่าของนั้น

อย่างไรก็ดี เพื่อไม่ให้ ผู้เดินทาง เข้ามาใน ประเทศ
ร้านค้าและบุคคลที่มีภูมิลำเนาอยู่ตาม จังหวัดชายแดนใต้
รับความยุ่งยากในการนำของใช้ส่วนตัวและตัวอย่างสินค้า
หรือของที่มี มูลค่าเพียง เล็กน้อย เข้ามาใน ราชอาณาจักร
ได้ผ่อนผันไม่ต้องให้บุคคลเหล่านั้น แสดงใบสุทธิการชำระ
เงินในการออกของใช้ส่วนตัว ตัวอย่างสินค้า หรือของ
หน้าเขาค้างหนึ่ง ๆ มีราคาไม่เกินสมควรต่อพนักงานเจ้า
หน้าที่ศุลกากรในขณะยื่นใบขนสินค้า

๑๐. บุคคลที่ประสงค์ จะ ขอเงินตราต่างประเทศ
เพื่อจ่ายเป็นค่าบริการหรือค่าเลี้ยงดูครอบครัว รวมตลอด
จนห้างร้านที่ค้าขายอยู่ในประเทศไทย ประสงค์จะนำ
ผลกำไรนั้นขอเงินตราต่างประเทศเพื่อส่งไปให้สำนักงาน

ใหญ่ ตามปกติต้องยื่นคำขอชื้อเงินตราต่างประเทศจาก
ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาต เมื่อได้รับ
อนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงิน ให้ชื้อ
เงินตราต่างประเทศได้แล้ว ธนาคารรับอนุญาต หรือ
บริษัทรับอนุญาตจึงจะขายให้ตามความประสงค์ของบุคคล
นั้น

อย่างไรก็ดี เพื่อความสะดวกแก่ผู้ส่งเงินไปเลี้ยงค
ครอบครัวของตนในต่างประเทศ สำหรับการชื้อเงิน
ส่งไปเลี้ยงคครอบครัวเป็นจำนวนพอสมควร คือ ยุโรป
หรืออเมริกา เกือนละ ๕๐ ปอนด์สเตอร์ลิงก หรือ ๑๕๐
ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ออสเตรเลีย เกือนละ ๓๕ ปอนด์
สเตอร์ลิงก ประเทศอื่น ๆ เกือนละ ๒๕ ปอนด์สเตอร์ลิงก
ต่อผู้ส่งและผู้รับครอบครัวหนึ่ง เจ้าพนักงานควบคุมการ
แลกเปลี่ยนเงินได้มอบหมายให้ธนาคารรับอนุญาต หรือ
บริษัทรับอนุญาตขายเงินตราต่างประเทศไปได้ทันที เมื่อ
ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาตพอใจว่าเป็นการ
ชื้อส่งเงินเพื่อวัตถุประสงค์ที่กล่าวโดยสุจริต

๑๑. การส่งเงินไปเลี้ยงครอบครัวนั้น เนื่องจากพิจารณาเห็นว่าบุคคลบางคนมีความจำเป็นต้องส่งเงินไปเลี้ยงครอบครัวของตนในต่างประเทศ แต่เป็นการส่งไปคราวละเล็กน้อยตามฐานานุกรม การที่จะกำหนดให้บุคคลเหล่านั้นขอเงินตราต่างประเทศจากธนาคารเพื่อส่งไปเลี้ยงครอบครัว ย่อมไม่เป็นการสะดวก ทั้งในทาง การขอเงินจากธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาตและในทางที่ครอบครัวของเขาจะไปขึ้นเงินจากธนาคารในต่างประเทศที่ได้รับคำสั่งให้จ่ายเงินจากธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาตในเมืองไทย ฉะนั้น จึงได้ยอมให้บุคคลเหล่านั้นฝากส่งเงินผ่านร้านโพลก๊วน ซึ่งในกฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเรียกว่า “ตัวแทนขอเงิน” ได้ตามที่ที่เคยปฏิบัติกันมาช้านาน โดยร้านโพลก๊วนผู้รับฝากเงินจะต้องให้ผู้ฝากส่งเงินลงชื่อและจำนวนเงินที่ฝากส่งตลอดจนผู้รับประโยชน์ไว้ในแบบพิมพ์ที่กำหนด และให้ร้านโพลก๊วนรวบรวมเงินตามที่ผู้มาขอฝากส่งนั้นไปขอขอเงินตราต่างประเทศจากธนาคารรับอนุญาต หรือ

บริษัทรับอนุญาต เพื่อขอให้ส่งเงินไปให้แก่ตัวแทนของ
 ตนในต่างประเทศ เมื่อได้รับอนุญาตให้ชำระเงินได้และ
 ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาต ได้ขายและส่ง
 เงินตราต่างประเทศไปให้แก่ตัวแทนของตนแล้ว ร้าน
 โพลก๊วนก็จะส่งใบโพลไปให้ตัวแทนเพื่อจ่ายเงินให้แก่ผู้
 รับประโยชน์ตามความประสงค์ของผู้ฝากส่ง

วงเงินที่กำหนดให้ส่งได้ทางโพลก๊วนนี้ ได้กำหนด
 ไว้ ๑,๐๐๐ บาทต่อเดือน สำหรับผู้ส่งคนหนึ่งและผู้รับ
 คนหนึ่ง

๑๒. ธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาต
 จะส่งเงินตราต่างประเทศที่ตนเองได้ซื้อไว้จากลูกค้าของ
 ตนไปฝากไว้กับธนาคารตัวแทนของตนในต่างประเทศ หรือ
 จะส่งเงินตราต่างประเทศเพื่อ ให้ธนาคารของตนในต่างประ
 เทศจ่ายแก่ผู้รับประโยชน์ตามที่ผู้ชำระเงินตราต่างประเทศ
 ได้รับอนุญาตแล้วโดยไม่ต้องขออนุญาต เพราะธนาคารรับ
 อนุญาตหรือบริษัทรับอนุญาตรายงานความเคลื่อนไหวและ

ฐานะการเงินของตนให้เจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยน
เงินตราอยู่แล้ว

๑๓. โดยที่เงินตราต่างประเทศนั้นอาจซื้อขายกัน
โดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานได้ เพื่อยोगกันไม่
ให้มีการซื้อขายเงินตราต่างประเทศกันโดยไม่ได้รับ
อนุญาต และเพื่อยोगกันไม่ให้ผู้ใดเงินตราต่างประเทศ
เก็บไว้ในต่างประเทศ เพื่อใช้จ่ายตามความจำเป็นของตน
จึงได้มีข้อกำหนดไว้ว่าบุคคลที่ไม่ใช่เป็นธนาคารรับอนุญาต
หรือบริษัทรับอนุญาตจะส่งเงินตราต่างประเทศออกได้ก็ต่อ
เมื่อได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยน
เงินเท่านั้น เพื่อให้การเป็นไปตามนี้ดังกล่าวจึงได้กำหนด
ว่า บุคคลอื่นนอกจากธนาคารรับอนุญาตบริษัทรับอนุญาต
จะส่งเงินเงินตราต่างประเทศออกได้ก็ต่อเมื่อ ได้แสดงใบ
สิทธิการส่งออกซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยน
เงินเป็นผู้อนุญาต ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรที่ทำการ
ตรวจพิสูจน์ว่าส่งออกทางไปรษณีย์

๑๔. บุคคลใดประสงค์ที่จะส่งเงินตราต่างประเทศ
ออกต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยน

เงินผ่านธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาต โดย
 จะต้องสำแดงด้วยว่าเงินตราต่างประเทศนั้นได้มาอย่างไร
 และเหตุใดจึงจะส่งไปต่างประเทศ (ในกรณีที่ขอซื้อเงิน
 ตราต่างประเทศจากธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับ
 อนุญาต จะต้องแสดงความจำนงขออนุญาตซื้อเงินตราต่าง
 ประเทศในคำขออนุญาตเดียวกันด้วย) เมื่อได้รับอนุญาตให้
 ส่งเงินตราต่างประเทศ ผู้ส่งออกต้องแสดงใบอนุญาต
 สำหรับคุ้มครองการส่งเงินตราต่างประเทศออกซึ่งเจ้าพนักงาน
 ควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเป็นผู้อนุญาต ต่อพนักงาน
 เจ้าหน้าที่ศุลกากรทำการตรวจปล่อยพัสดุภัณฑ์ที่ส่งออก
 ทางไปรษณีย์

๑๕. ผู้ประสงค์จะเดินทางไปต่างประเทศ จะขอซื้อ
 เงินตราต่างประเทศเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปทำ
 กิจธุระในต่างประเทศในจำนวนพอสมควรได้ โดยต้อง
 ยื่นคำขอซื้อเงินตรา ต่างประเทศเพื่อนำไป ต่างประเทศกับ
 ทั่วเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ

ผู้เดินทาง คนใด จะเดินทาง ไป นอกราชอาณาจักร

ประสงค์จะนำเงินตราต่างประเทศไปกัณฑ์เงินจำนวนพอสมควรตามกฎหมายกำหนด คือ ๕๐ ปอนด์สเตอร์ลิงก์ หรือ ๑๕๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ไม่ว่าเงินตราต่างประเทศนั้นตนเองมีอยู่แล้วหรือเป็นเงินที่ได้รับอนุญาตให้ซื้อจากธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัทรับอนุญาต จะต้องมิใช่อนุญาตสำหรับการนำเงินตราต่างประเทศซึ่งเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเป็นผู้อนุญาต ไปกัณฑ์ตนแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากร ณ ท่าศุลกากรที่จะเดินทางออกไป

การขอใบอนุญาตสำหรับการนำเงินติดไปกับตนจะต้องปฏิบัติเช่นเดียวกันกับการขอใบอนุญาตสำหรับการส่งเงินออกทางไปรษณีย์

๑๖. กฎหมายควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินได้กำหนดว่า เงินตราต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตให้นำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์หนึ่ง จะนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์อื่นมิได้ ในกรณีที่ได้รับอนุญาตให้นำเงินตราต่างประเทศออกไปเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทาง หากนำไปใช้ของ

และนำของซึ่งเกินที่กรมศุลกากรถือว่าเป็นของใช้ส่วนตัว
เข้า ก็ย่อมจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุม
การแลกเปลี่ยนเงินในการใช้เงินตราต่างประเทศผิดไป
จากวัตถุประสงค์เดิมก่อน เพราะการนำของดังกล่าวเข้า
จะต้องมีใบสุทธิการชำระเงินซึ่งออกโดยเจ้าพนักงานควบ
คุมการแลกเปลี่ยนเงิน จึงจะผ่านศุลกากรได้ ดังได้
กล่าวแล้วข้างต้น การที่มีได้ขออนุญาตเปลี่ยนวัตถุประสงค์
ดังกล่าวแล้วข้างต้น อาจจะเป็นเหตุให้เจ้าพนักงานควบ
คุมการแลกเปลี่ยนเงินไม่ออกใบสุทธิการชำระเงินให้
หรือทำให้เกิดความล่าช้าในการออกใบสุทธิการชำระเงิน
ซึ่งจะเสียหายแก่ผู้เดินทางเอง

๑๗. การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินจะไม่สมบูรณ์
หากเพียงแต่ควบคุมการชื้อขายเงินตราต่างประเทศและ
การนำเข้าและส่งออกซึ่งเงินตราต่างประเทศ โดยไม่คุม
การรับเข้าและจ่ายออกซึ่งเงินบาท ในบัญชีของผู้มีถิ่นที่อยู่
นอกประเทศและการส่งออกไปนอกหรือนำเข้ามาในราชอาณาจักร
ซึ่งเงินตราไทย หรือหลักทรัพย์ด้วย ทั้งนี้หาก

ปล่อยให้มีการจ่ายเงินบาทเข้าหรือรับเงินบาทจากบัญชีผู้มี
 ถิ่นที่อยู่นอกประเทศไทย และการส่งออกนอก หรือนำเข้า
 มาในราชอาณาจักรซึ่งเงินตรา (ธนบัตรหรือเหรียญกษาปณ์
 ของไทย) แล้ว บุคคลที่ประสงค์จะส่งเงินออกนอกประ-
 เทศไทยแทนที่จะขออนุญาตส่งเงินตราต่างประเทศส่ง
 ออก หรือเมื่อไม่ได้รับอนุญาตให้ส่งเงินตราต่างประเทศ
 ออกก็จะเลยมาใช้วิธีจ่ายเงินบาทเข้าบัญชีของบุคคลที่มี
 ถิ่นที่อยู่นอกประเทศที่เบิกไว้กับธนาคารพาณิชย์ในประ-
 เทศไทย หรือส่งเงินตราออกไปจ่ายแก่ผู้รับประ โยชน์
 แทนเงินตราต่างประเทศ และเมื่อบุคคลใดในต่างประเทศ
 ประสงค์จะใช้เงินในประเทศไทยเพื่อชำระค่าของที่ส่ง
 จากประเทศไทย หรือเพื่อใช้เป็นค่าบริการต่าง ๆ แทนที่
 จะส่งเงินตราต่างประเทศเข้าก็จะใช้เงินบาท ในบัญชีของ
 บุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศไทยที่มีอยู่กัยธนาคารพา-
 ณิชย หรือส่งเงินตราไทยในต่างประเทศส่งเข้ามาชำระ
 หักในประเทศไทยแทน

ธนาคารพาณิชย์ซึ่งบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่นอกประเทศ

ไทยได้ใช้บัญชีเงินฝากเป็นเงินบาท ไว้กับธนาคารคนจะ
รับเงินเข้าบัญชี หรือจ่ายเงินออกจากบัญชีดังกล่าวนั้น
ไม่ได้ เว้นแต่ผู้จ่ายเงินเข้าบัญชี หรือรับเงินจากบัญชี
เงินฝากของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศไทยได้แสดงใบ
อนุญาตให้จ่ายเงินเข้า หรือจ่ายเงินออกจากบัญชีผู้มีถิ่น
ที่อยู่ต่างประเทศไทยที่เกี่ยวข้อง ในการขออนุญาตจะ
ต้องปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) กรณีที่จะจ่ายบาทเข้าบัญชีบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่
นอกประเทศไทยและผู้ประสงค์จะจ่ายเงินเป็นบุคคลที่อยู่ใน
ในประเทศไทย ต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานควบคุมการ
แลกเปลี่ยนเงิน ผ่านธนาคารรับอนุญาต ซึ่งในทางปฏิบัติ
แล้วควรจะยื่นผ่านธนาคารที่จะรับเงินเข้าบัญชีผู้มีถิ่นที่อยู่
นอกประเทศไทย

(๒) ในกรณีรับเงินบาทจากบัญชีผู้มีถิ่นที่อยู่
ในประเทศไทย ผู้ประสงค์จะรับเงินซึ่งเป็นบุคคลที่อยู่ในประ
เทศไทยจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานควบคุมการแลก
เปลี่ยนเงินผ่านธนาคารรับอนุญาต ซึ่งในทางปฏิบัติควร

ยื่นต่อธนาคารที่จะจ่ายเงินจากบัญชีผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศ
ไทย

(๓) ในกรณีที่ทั้งผู้รับเงินและผู้จ่ายเงินเป็นผู้มีถิ่น
อยู่ต่างประเทศไทยด้วยกัน ธนาคารที่จะจ่ายเงินจากบัญชี
ผู้มีถิ่นที่อยู่ต่างประเทศไทยจะต้องเป็นผู้ยื่นคำขอต่อเจ้า
พนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเอง

๑๘. การส่งออก หรือนำเข้ามาซึ่งธนบัตร เหรียญ
กษาปณ์ไทย เว้นแต่การนำออกไปกับตนไม่เกิน ๕๐๐
บาท ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมการแลก
เปลี่ยนเงินเช่นเดียวกันกับการส่งเงินตราต่างประเทศออก
นอกราชอาณาจักร

๑๙. การส่งหลักทรัพย์ (หุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร) ไม่
ว่าเป็นหลักทรัพย์ที่จะพึงจ่ายเป็นเงินตรา หรือเงินตราต่าง
ประเทศต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานควบคุมการแลก
เปลี่ยนเงิน โดยผู้ประสงค์จะส่งออกต้องยื่นคำขอใบ
อนุญาตคู่กับการส่งออกผ่านธนาคารรับอนุญาต หรือบริษัท
รับอนุญาต

๒๐. บุคคลใดเดินทางออกนอกราชอาณาจักรต้อง
แจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากร ณ ด่านศุลกากรที่จะเดิน
ทางออกนอกราชอาณาจักรว่า ตนนำเงินตรา เงินตราต่างประเทศ
หลักฐานทรัพย์ ออกไปกี่บาทหรือไม่ การแจ้งจะต้อง
ปฏิบัติดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีที่ไม่ได้นำเงินติดตัวออกไปเลย หรือนำเงินติดตัวไปใช้จ่ายเล็ก ๆ น้อย ๆ คือ เงินตราไม่เกิน
๕๐๐ บาท เงินตราต่างประเทศมีมูลค่าไม่เกิน ๕๐ ปอนด์
สเตอร์ลิงก หรือ ๑๕๐ ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา จะต้อง
แจ้งโดยวิธีสำแดง ในแบบพิมพ์ที่ทางพนักงานเจ้าหน้าที่
ศุลกากรจัดไว้ให้

(๒) ในกรณีให้นำเงินตรา เงินตราต่างประเทศ
ออกไปกี่บาทเป็นมูลค่าเกินกว่าที่กำหนดใน (๑) ข้างต้น
หรือนำหลักฐานทรัพย์ไปกี่บาทด้วยจะต้องแสดงใบอนุญาตคุ้ม
การนำออกไปกี่บาทซึ่งเงินตรา เงินตราต่างประเทศหรือ
หลักฐานทรัพย์ที่เจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินออก
ให้ ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากร

๒๑. ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องแจ้ง
จำนวนเงินตรา เงินตราต่างประเทศ หลักทรัพย์ที่ตนนำ
ติดตัวเข้ามา ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากร ณ ด่านศุล-
กากรที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร โดยสำแดงราย
การเงินตรา เงินตราต่างประเทศหรือหลักทรัพย์ที่นำเข้า
มากับตนนั้นในแบบพิมพ์ที่ทางพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากร
จัดไว้ให้ เพื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ศุลกากรจะได้ส่งมายัง
เจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินต่อไป

สำหรับผู้เดินทางเข้ามาในประเทศชั่วคราวซึ่งนำ
เงินตรา เงินตราต่างประเทศหรือหลักทรัพย์เข้ามา จะ
นำเงินตรา เงินตราต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์ที่นำเข้า
มานั้นทั้งหมดหรือบางส่วนกลับออกไป จะต้องแสดงเงิน
ตรา เงินตราต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์ที่นำกลับออกไป
ในค่านหลังของแบบพิมพ์ที่ได้แสดงเมื่อขณะนำเข้าและศุล-
กากรได้มอบให้ตนยึดไว้ ซึ่งถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ศุล-
กากรเห็นว่าเงินตรา เงินตราต่างประเทศ หรือหลักทรัพย์
ที่นำกลับออกไปนั้นไม่เกินที่นำเข้า ก็นำกลับออกไปได้

อนึ่ง ในกรณีที่ผู้เดินทางออกไปนอก หรือเข้ามา
 ในราชอาณาจักรนำของติดตัวออกไปนอก หรือเข้ามาใน
 ราชอาณาจักรด้วย ถ้าของนั้นออกไป หรือเข้ามาในราช
 อาณาจักร ตามกฎหมายศุลกากรไม่ถือว่าเป็นของใช้ส่วน
 ตัว หรือของใช้ในบ้านเรือนของผู้เดินทางแล้ว ผู้นำของ
 ติดตัวออกไปนอกหรือเข้ามาในราชอาณาจักรจะต้องแสดง
 ใบสุทธิคุ้มของที่ส่งออกไปหรือใบสุทธิการชำระเงิน ค่อบันทึก
 งานเจ้าหน้าที่ศุลกากรในขณะที่ยื่นใบขนสินค้าต่อศุลกากร.

การนำร่อง

ของลูกคนที่ ๓

๑. การนำร่องคืออะไร

การนำร่องเป็นแขนงหนึ่งของวิชาเดินเรือ อันเป็น
พหุความรู้สำหรับการนำร่อง การนำร่องกับการเดินเรือ
เป็นงานต่อเนื่องกัน เมื่อมีการเดินเรือทางทะเลก็ต้องมี
การนำร่อง เพราะการนำร่องเป็นการปฏิบัติเบื้องต้นของ
การเดินเรือ เริ่มใช้ตั้งแต่เริ่มออกจากท่าจอดไปจนพ้นเขต
น้ำตื้นตอนหนึ่ง ก็ใช้จากทะเลหาหน้าตื้นพ้นเขตทะเล
ใหญ่ ไปจนถึงที่จอดเรือท่าปลายทาง การนำร่องคือการ
นำเรือในย่านอันตรายที่ต้องใช้ความรู้ ระมัดระวังเป็นพิเศษ
อันต้องอาศัยความชำนาญในท้องที่ กับฝีมือในการบังคับ
เรือ และความรู้ความชำนาญในการเดินเรือทั่วไป

๒. คุณสมบัติของผู้นำร่อง

ผู้นำร่องทั่ว ๆ ไปต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

ก. บุคคลลักษณะ

- ๑) มีร่างกายแข็งแรงและอดทน กินง่าย นอนง่าย
- ๒) สายตากว้าง
- ๓) มีการตัดสินใจเร็วทันการและถูกต้อง
- ๔) มีอารมณ์ดี และใจหนักแน่น

ข. ความรู้

- ๑) สำเร็จวิชาเกินเร็ว
- ๒) มีประกาศนียบัตรนายเรือ
- ๓) เคยเป็นนายเรือเดินทะเลใหญ่มาแล้วเป็นเวลา
นาน (บางประเทศมีกำหนด)
- ๔) มีความรู้ในวิชานำร่อง และร่ำฝึกการนำร่อง
แล้วจนชำนาญ
- ๕) มีความรู้ภาษาอังกฤษใช้การได้ ทั้งพูดและ
เขียน (ถ้าไม่ใช่คนอังกฤษ)

สำหรับประเทศไทย ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้
สมัครเข้าเป็นเจ้าพนักงานนำร่องไว้ในกฎกระทรวงดังนี้

- ก. เป็นนายทหารเรือ
 ข. มียศตั้งแต่ชั้นเรือเอกขึ้นไป
 ค. เคยเป็นผู้บังคับการเรือรบมาแล้ว หรือนายเรือ
 ของเรือค้าต่างประเทศมาแล้ว

ง. มีอายุระหว่าง ๓๐ กับ ๕๕ ปีบริบูรณ์
 และผู้สมัครจะต้องมีใบตรวจของแพทย์ทหารเรือ หรือ
 แพทย์สาธารณสุขแสดงความสามารถของร่างกาย มีสาย
 ตาดี มีประกาศนียบัตรนายเรือของเรือเดินต่างประเทศ
 และประกาศนียบัตรหรือใบรับรองแสดงความรู้ประกอบด้วย
 ทั้งจะต้องมีใบสุทธิแสดงด้วยว่าเป็นผู้มีความประพฤติเรียบร้อย
 ไม่เป็นผู้ติดยาเสพติดให้โทษ

๓. เขตทำการนำร่อง

เขตทำการนำร่องนั้นจะใกล้ ใกล้ เพียงใดนั้นแล้ว
 แต่ความกว้างยาวของ น่านน้ำนั้น เชื่อมระหว่างทะเลเข้
 นอกเขตท่ากับท่าเรือ และน่านน้ำนั้นบางทีก็คือบริเวณ
 ท่าเรือนั้นเอง เรียกว่าเขตท่า ซึ่งเขตนี้ย่อมมีกำหนดไว้ใน

กฎหมายของเจ้าของท้องถิ่น แต่บางแห่งที่ทอดเรืออยู่
ในแม่น้ำเช่น ท่าเรือกรุงเทพ ฯ เป็นต้น เขตทำการนำ
ร่องจึงไกลกว่าความกว้างขวางของบริเวณท่าเรือ

เขตทำการนำร่องนี้บางเขตมีการบังคับให้ใช้ผู้นำร่อง
ซึ่งในเขตเช่นนั้นผู้นำร่องประกาศนียบัตรเท่านั้นที่ปฏิบัติ
การนำร่องได้

เขตทำการ นำร่องของ ประเทศไทยกำหนดให้ใช้ผู้
นำร่องหรือเรียกว่าเขตบังคับการนำร่อง เวลามีเพียง
เขตเดียวคือ จากบริเวณหน้าถ้ำ ๘ เมตรนอกสันดอนใกล้
ที่ทอดเรือพักเจ้าพนักงานนำร่อง ตามปรากฏในแผนที่
เข้ามาจนสุดเขตค่าน้ำขึ้นของท่าเรือกรุงเทพ ฯ เขตที่ ๑
บริเวณบางกระบือ เป็นระยะทางประมาณ ๔๐ ไมล์ทะเล
และเขตบังคับการ นำร่องเขตนี้อาจจะแบ่งออกได้เป็น ๒
ตอน คือ ร่องน้ำขึ้นนอกจากบริเวณนอกสันดอนเข้ามา
ถึงหน้าด่านศุลกากรสมุทรปราการ ร่องน้ำขึ้นในจากด่าน
ศุลกากรสมุทรปราการเข้ามาถึงที่ทอดในท่าเรือกรุงเทพ ฯ

เขตท่าเรือกรุงเทพ ฯ มี ๒ เขต (เวลานี้ไม่ติดต่อกัน แต่ต่อไปคงติดต่อกัน)

เขตที่ ๑ ระหว่างเสาหินที่สร้างไว้เหนือปากคลองบางกระบือกับเสาหินที่สร้างไว้เหนือปากคลองบางลำภูล่าง

เขตที่ ๒ ระหว่างเสาหินที่สร้างไว้เหนือท่าเทียบเรือสถานีรถไฟแม่น้ำ ท่าบลช่องนนทรี กับเสาหินที่สร้างไว้เหนือปากคลองบางจาก

๔. เรือที่ได้รับการยกเว้นไม่ต้องใช้เจ้าพนักงานนำร่องหรือผู้นำร่อง

- ๑) เรือรบของรัฐบาลไทย
- ๒) เรือรบต่างประเทศ
- ๓) เรือยอร์คของเอกชน
- ๔) เรือยัสต์ตัวน้ำไทย
- ๕) เรือที่มีขนาดต่ำกว่า ๒๕๐ ตันเรยิสเตอร์
- ๖) เรือกลไฟที่ชักธงไทยมีขนาดต่ำกว่า ๓๐๐ ตันเรยิสเตอร์ ใช้เฉพาะลำเลียงอย่างเดียว โดยไม่ใช้รับ

จ้างคนโดยสาร เคนภายในอ่าวไทยทางฝั่งตะวันตกไม่
เกินหัวหิน ทางฝั่งตะวันออกไม่เกินเกาะงวง

ถ้าเรือทกล่าวในวรรคก่อนจำเป็นต้องออกไปนอก
เขตที่กำหนดไว้ หรือจะใช้ในกิจการอื่นเป็นครั้งคราวก็
ให้ขออนุญาตต่อกรมเจ้าท่าก่อนทุกครั้ง เป็นหน้าที่ของ
อธิบดีกรมเจ้าท่าพิจารณาที่จะอนุญาตให้ หรือไม่แล้วแต่
กรณี และการออกไปอนุญาตชั่วคราวในกรณีเช่นนั้น ให้
เรียกเก็บค่าธรรมเนียมตามระเบียบหรือตกลงพิเศษเฉพาะ
รายทุกครั้งไป

๗) เรือลำเลียงที่เคลื่อนด้วยตนเองไม่ได้ หรือ
เรือใช้จ้างที่ใช้แล่นด้วยใบอย่างเดียว ซึ่งจดทะเบียนใน
ประเทศไทย และมีขนาดต่ำกว่า ๓๐๐ ตันเรยิสเตอร์
หรือทั้ง ๒ ประเภททกล่าวนั้น มีขนาดเกินกว่าที่กำหนดไว้
ในข้อนี้ แต่ได้เคยใช้ภายในน่านน้ำไทยอยู่ก่อนประกาศ
ใช้กฎนี้

บรรดาเรือที่ยกเว้นไม่ต้องบังคับให้ใช้ เจ้าพนักงาน
นำร่องทั้งกล่าวนั้น ถ้าต้องการเจ้าพนักงานนำร่องก็ได้

โดยยอมเสียค่าจ้างนำร่องตามฟักคเช่นเดียวกับเรืออื่น ๆ
หรือตกลงพิเศษเฉพาะราย

๕. ภาษาที่ใช้ในการนำร่อง

ในการนำร่องนั้นภาษาที่ใช้มี ๒ อย่าง

ก. ภาษาที่ใช้ในการติดต่อ

ข. คำสั่งในการบังคับเรือ

ภาษาที่ใช้ในการติดต่อเวลานี้ในทางเรือยอมใช้
ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง ส่วนภาษาที่ใช้ในคำสั่งการ
บังคับเรือก็เช่นกัน แต่ยอมอนุญาตให้ภาษาอื่นอยู่บ้าง
เช่นสำหรับเรือทนายท่ายเป็นชาวอินโดนีเซียหรือมลายู
ก็ใช้สั่งทางเรือด้วยภาษานั้นซึ่งเขาเคยชินและเป็นแบบอยู่
แล้ว แต่ส่วนการสั่งอย่างอื่นนั้นยอมเป็นภาษาอังกฤษ
ทั้งสิ้น

ในบางท่า ผู้นำร่องอาจจะสั่งการถือท้ายด้วยภาษา
ของเขาเองก็ได้ เมื่อคนถือท้ายระหว่างการนำร่องนั้นใช้
คนของผู้นำร่องที่รักไป แม้ว่าภาษาอังกฤษกับภาษา

อเมริกันจะเป็นภาษาเดียวกันก็ตาม แต่คำสั่งทางเสือ
หรือสั่งเครื่องจักรสำหรับเรืออังกฤษกับเรืออเมริกันก็ไม่
เหมือนกันทีเดียว ในการนี้ต้องอนุโลมตามเพื่อความ
สะดวกในการปฏิบัติงาน

สำหรับภาษานอกนั้นเช่นภาษาฝรั่งเศสและอิตาลีเลียน
เพื่อความรวดเร็วให้ทันการ และป้องกันความเข้าใจผิด
บางทีเจ้าพนักงานนำร่องก็สั่งทางเสือเป็นภาษาฝรั่งเศส
หรืออิตาลีโดยตรง ส่วนคำสั่งเครื่องจักรนั้นนาย
ทหารประจำเรือชาติต่าง ๆ ซึ่งยืนประจำเครื่องสั่งจักรย่อม
รู้ภาษาอังกฤษอยู่ด้วยกัน จึงสั่งเป็นภาษาอังกฤษได้

คำสั่งเหล่านี้ แบ่งออกได้เป็น

๑. คำสั่งทางเสือ
๒. คำสั่งเครื่องจักร
๓. คำสั่งสมอ และเชือก
๔. คำสั่งอย่างอื่น

ในการออกคำสั่งทางเสือแม้ผู้นำร่องหรือเจ้าพนักงาน
นำร่องจะสั่งตรงไปยังคนถือท้าย ทงนักเพราะจะสั่ง

ผ่านนายเรืออาจไม่ทันทั่วทั้งทีในบางครั้งว แต่คำสั่งทุกคำ
สั่งย่อมอยู่ในความเห็นชอบของนายเรือ เพราะนายเรือ
ไต่ถามคำสั่งและคำทวน ก็เห็นการกระทำของคนถือท้าย
เรือของตนอยู่ด้วย ขณะไต่ถามนายเรือเห็นว่าสั่งอย่างอื่น
ปลอดภัยกว่าก็สั่งเปลี่ยนไต่ทันที เช่นขณะที่เรือจะหลีก
กัน, หลบเรือ หรือสั่งกักขวางใด ๆ เป็นต้น อีกประการ
หนึ่งคำสั่งทางเลือนนั้นหากสั่งผ่านนายเรือทุกครั้งไปแล้ว
ไซ้ร นอกจากอาจจะไม่ทันทั่วทั้งทีในบางครั้งแล้วนายเรือ
ย่อมจะเห็นคเห็นอชอื่นอีกโดยไม่จำเป็น ทั้งนายเรือจะเห็น
ไต่ว่าคำสั่งทางเลือนนี้ ผู้นำร่องหรือเจ้าพนักงานนำร่องเป็น
ผู้ออกคำสั่งภายใต้ความเห็นชอบของนายเรือ

การออกคำสั่งเครื่องจักร ผู้นำร่องหรือเจ้าพนักงาน
นำร่องสั่งตรงไปยังเจ้าหน้าที่ประจำเครื่องจักรบน
สะพานเดินเรือ ซึ่งเป็นนายทหารเหล่าเดินเรือ อาจจะเป็น
ทันหน (second officer), ผู้ช่วยทันหน (third
officer) หรือรองผู้ช่วยทันหนก็ได้ (gunner) แต่คำ
สั่งนั้นนายเรือย่อมจะแก้หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งของผู้นำร่อง

หรือเจ้าพนักงานนำร่องได้ทุกครั้ง เมื่อนายเรือเห็นว่า
 ต้องทำเช่นนั้นเพื่อความปลอดภัย ฉะนั้น คำสั่งเครื่อง
 จักรซึ่งผู้นำร่องหรือเจ้าพนักงานนำร่องเป็นผู้สั่งนั้นอยู่ภาย
 ใต้ความเห็นชอบของนายเรือ

ส่วนคำสั่งที่เกี่ยวแก่สมอ, เชือกและอื่น ๆ นั้น
 ต้องผ่านนายเรือและนายเรือสั่งตรงไปยังเจ้าหน้าที่ของตน
 ทุกคราวไป

จึงสรุปได้ว่าคำสั่งที่ผู้นำร่องหรือเจ้าพนักงานนำร่อง
 สั่งไปทุกครั้งไม่ว่าจะสั่งตรงไปยังเจ้าหน้าที่ของเรือผู้ปฏิบัติ
 หรือสั่งผ่านนายเรือก็ตาม ย่อมอยู่ภายใต้ความเห็นชอบ
 ของนายเรือ

๖. เรือพักผู้นำร่อง

ในปลายทางนอกร่องน้ำจากต้องมีเรือจอดไว้เป็นที่พัก
 และรับส่งสัญญาณและการสื่อสารกับเรือที่จะเข้าท่า และ
 ออกจากท่า กับสถานต้นทางคือท่าทำการในท่า จึงจำต้อง
 มีเครื่องรับส่งวิทยุสัญญาณหรือวิทยุโทรศัพท์ เครื่องส่ง

สัญญาของ และโคมไฟสำหรับการติดต่อกับสัญญา
 สากลกับเรือต่าง ๆ ที่จะเข้ามายังท่าเรือกรุงเทพ ฯ และ
 ออกไปโดยพร้อมมูล เรือพักผ่อนร่อนในข้างท่าเป็นเรือ
 ใหญ่เกินทะเลทมิเครื่องจักรเล่นไต่เอง บางแห่งก็ทอด
 สมออยู่กับที่ ของประเทศไทยเป็นเรือที่เล่นไม่ไต่เองและ
 ทอดสมออยู่กับที่ บนเรือนต้องจักให้มียกขึ้นอันถูก
 สดกษณะ และมีเจ้าหน้าที่แลพร้อมด้วยคนประจำเรือ
 พกและเรือยนต์ที่เหมาะสม ทนคลื่นลมและกันฝนหรือ
 ภัยอากาศได้ตามสมควร เรือยนต์ต้องให้มีจำนวนพอ
 เผื่อขาดของต้องมีลาอันแทนทันที และมีเครื่องสื่อสาร
 คือสัญญาของ โคมไฟติดต่อกับเรือต่าง ๆ ที่ผ่านเมือต้อง
 การติดต่อกับโดยใช้ประมวลสากล และมีวิทยุโทรศัพทติด
 ต่อกันทำการค้นทางไต่เป็นเวลา

๖. งานที่ปฏิบัติของ เจ้าพนักงาน นำร่องในท่า
 และนอกท่า

เจ้าพนักงานนำร่องในท่านั้นปฏิบัติการเล่นเรือภายใน

ในเขตท่าตามความประสงค์ของทางเรือ ส่วนงานของ
เจ้าพนักงานนำร่องนอกท่านมีหน้าที่ต้องปฏิบัติคือ

ก. เคลื่อนเรือ จากที่จอดซึ่งต้อง ใช้วิธีบังคับเรือ
ต่าง ๆ กันแล้วแต่รูปที่จอดจะเป็นเทียบท่าหรือทอดสมอยู่
ก็ได้ ถ้าขณะจะทำกา^รเคลื่อนเรือ^{นั้น} หัวเรือ^{นั้น}อยู่ในทิศ
ที่ตรงข้ามกับทิศที่จะไป หรือถึงแม้^{หัวเรือ}นั้นอยู่ในทิศที่จะไป
นั้นแล้วแต่ ไม่มีทางปลอดภัย ที่จะแล่นไป^{ได้} ก็ต้องใช้วิธี
กลับลำเรือ และวิธีที่จะทำ^{นั้น}ต้องอธิบายด้วยภาพประกอบ
จึงคงจะแสดงไว้ใน^{ที่}นี้

ข. นำเรือในร่องน้ำชั้นใน ไปตามความโค้งของ
แม่น้ำ แต่หลบหลีกให้พ้นจากสิ่งกีดขวางจนกว่าจะถึงที่
จอดเรือตำแหน่งใหม่

ค. นำเรือในร่องน้ำชั้นนอก จากสมุทรปราการไป
สู่ท่า^{น้ำ}ลกนอกสันดอน จากนั้นไปมีเรือ^{จม}ไถ^{น้ำ}และ^ทต^น
อื่นจะเห็นได้จากแผนที่หมายเลข ๑๒ ของ อศ. ไทย ซึ่ง
จะต้องใช้ เครื่องหมายและขอบ^{ฝั่ง}ช่วยไปจนเข้าร่องน้ำ
สันดอน ซึ่งตั้ง^{ตัว}ตนจากหน้า^บอมพระจุลจอมเกล้าเป็นหลัก

กิโลเมตร ๐ ร่องน้ำสันดอนนี้ไปสิ้นสุดที่หลักกิโลเมตรที่
 ๑๘ ซึ่งบริเวณนี้มีทุ่งไฟสั้แคงว้บ่ทอคเป็นเครื่องหมาย
 การนำเรือตอนนมค้ำอธิบายพร้อมมุลอยู่ใ้ท้ายสมคมาตรา
 น้ำสันดอนที่ อค. ไทยพิมพ์ออกจำหน่ายแก่ชาวเรือหรือผู้
 เกี่ยวข้องอยู่แล้ว

๘. การร่วมงาน

ก. กับนายเรือ

การปฏิบัติงานของเจ้าพนักงานนำร่องนั้น ตลอด
 เขตการนำร่อง เจ้าพนักงานนำร่องรับหน้าที่ของนายเรือ
 ทั้งหมดมาสั่งงาน

๑) สั่งทางเลื้อ สั่งตรงกับนายท้ายของเรือซึ่งทาง
 เรือจักไว้

๒) สั่งเครื่องจักร ถึงแม้ว่าสั่งผ่านนายเรือก็
 ตาม แต่โดยมากนายทหาร (ผู้ช่วยต้นหน) ซึ่งมีหน้าที่
 โยกเครื่องสั่งจักร มักจะปฏิบัติโดยตรงจากคำสั่งของ
 เจ้าพนักงานนำร่อง

๓) สิ่งงานอื่นผ่านนายเรือ

การนำเรือและการบังคับเรือของผู้นำร่องนั้น ตาม
 ธรรมดาใน ตอนเคลื่อนจากที่จอดหรือเข้าที่จอดแห่งหนึ่ง
 และการกลับลำเรือหนึ่งซึ่งเป็นตอนที่มีอันตรายได้ง่าย
 นายเรือมักจะเอาใจใส่ระวังระไวอยู่ด้วย เพราะตามหลัก
 ที่ใช้ในนา ๆ ประเทศ ตลอดจนกฎหมายของประเทศไทย
 อันกำหนดไว้ว่าผู้นำร่องมีหน้าที่เพียงเป็นที่ปรึกษา ระหว่าง
 ที่เจ้าพนักงานนำร่องที่ปฏิบัติการนำเรือ และบังคับเรืออยู่
 นั้นแม้มีความเลี้ยหายใจ ๆ เกิดขึ้นนายเรือจะปลุกตัวจาก
 ความรับผิดชอบทั้งนั้นหาได้ไม่ ทั้งตามกฎหมายการเดิน
 เรือบัญญัติไว้ว่า

“ความผิดหรือละเมิดที่ผู้นำร่องได้กระทำนั้นไม่เป็น
 ข้อแก้ตัวของเจ้าของเรือหรือนายเรือ ในอันที่จะทำให้ตน
 พ้นความรับผิดชอบตามกฎหมายในความเลี้ยหายใจ ๆ ที่
 เกิดขึ้นในการเดินเรือ” และทางฝ่ายผู้นำร่องเมื่อกระทำ
 ผิดโดยประมาทหรือเลินเล่อก็มีบทลงโทษทางวินัยอยู่แล้ว
 แม้จะไม่ต้องรับผิดชอบทางแพ่งก็ตาม จึงเป็นงานร่วมกัน

รับผิดชอบโดยพฤตินัย และด้วยความรู้สึกค่าของผู้นำ
 รื่อง บริษัทประกันภัยทางทะเลทั้งหลายจึงตกลงไว้ว่า
 นำน้ำโคทบังคับใช้ผู้นำรื่อง ถ้านายเรือไม่แหวะรับผู้นำ
 รื่องนำเรือเข้าทำเอง โดยไม่มีผู้นำรื่องอยู่บนเรือ เมื่อมี
 การเสียหายเกิดขึ้นเนื่องจากการตกคนหรือการชน บริษัท
 จะไม่ยอมจ่ายค่าเสียหายนั้นให้

ข. กับเจ้าหน้าที่ของรัฐบาล

บรรดาเรือค้าขาย ทั้งบรรทุกสินค้าและ หรือคนโดย
 สारเมื่อเข้าท่าย่อมมีเจ้าหน้าที่

๑) ศุลกากร

๒) ตรวจคนเข้าเมือง

๓) แพทย์สาธารณสุข ในเมื่อมีโรคติดต่อหรือ
 เพิ่งมาจากตำบลที่ประกาศว่า ไม่ปลอดภัยในโรคติดต่อ
 ยางชนิดยังไม่เกิน ๑๔ วัน

เหล่านี้จะมาทำงานบนเรือ บางคราวเจ้าพนักงาน
 นำรื่องยังได้ช่วยแข็งแรงข้อปัญหาต่าง ๆ ในเมื่อนายเรือไม่
 เข้าใจหรือไม่ยอมฟังให้รายอื่นไปได้

นอกจากนี้กับเจ้าหน้าทกรมอุตกศาสตร์ และกอง
 ร่องน้ำ ผู้มีหน้าที่ดูแลเครื่องหมายการเดินเรือ ย่อมจะ
 ได้รับข่าวความคลาดเคลื่อน ในเครื่องหมายในร่องน้ำ
 สันตอนจากเจ้าพนักงานนำร่องก่อนผู้อื่นเสมอ

นอกจากนี้ยังมีพระราชบัญญัติกำหนดไว้ว่า ขณะ
 ที่เจ้าพนักงานนำร่องอยู่ในเรือลำใด ถ้าไม่มีเจ้าพนักงาน
 ศุลกากรอยู่ในเรือลำนั้นด้วย เจ้าพนักงานนำร่องผู้นั้น
 ทำการเช่นเจ้าพนักงานศุลกากรในเหตุที่จะมีการกระทำผิด
 พระราชบัญญัติศุลกากรเกิดขึ้น

และอีกประการหนึ่งกำหนดว่า ถ้าปรากฏว่าได้มีการ
 การที่จะขอถ่ายสินค้าใด ๆ ออกจากเรือหรือบรรทุกขึ้นเรือ
 โดยมีชอขด้วยกฎหมาย เจ้าพนักงานนำร่องต้องบอก
 กล่าวนายเรือถึงการกระทำผิดเช่นนั้น เมื่อได้บอกกล่าว
 แล้วนายเรือนั้นยังกระทำผิดนั้น เจ้าพนักงานนำร่องมี
 อำนาจกักเรือนั้นไว้ รอคำสั่งเจ้าหน้าทผู้มีอำนาจต่อไป

๕. ภัยในการเดินเรือ

ในน่านน้ำภายในเช่นในอ่าว, ท่า และแม่น้ำหรือคลองใหญ่ที่เรือเดินทะเลเดินได้ ย่อมมีเรือและยานหรือของเคลื่อนที่บนหรือในน้ำ เคลื่อนและจอกปะปนกับขวางทางอยู่เสมอ นอกจากนั้นยังมีเรือจม, ไซ้, โพงพาง และเครื่องมือจับสัตว์น้ำขวางทางอีกด้วย และด้วยเหตุที่ในบริเวณที่กล่าวเป็นที่ยกักไม่กว้างขวางเหมือนในทะเลสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จึงมีการกีดขวางซึ่งกันและกันอยู่เนืองนิตย์ การชนกันจึงเกิดขึ้นได้เป็นครั้งคราว แม้สิ่งที่อยู่ริมฝั่งก็อาจจะได้รับความกระทบกระเทือนเช่นนั้นก็ได้ เช่น เกี่ยวกัวยกย่นตื้นตื้นองแถว และการเสียหายจากการกระทบกันระหว่างเรือใหญ่ด้วยกันหรือเรือใหญ่กับสิ่งอื่นนั้นบางครั้งบางครั้งอาจจะเป็นจำนวนเงินมากมาย เพราะฉะนั้นเรือสินค้าทุกลำจึงต้องมีประกันภัยไว้ ซึ่งการประกันนั้นย่อมประกันทั้งตัวเรือและสินค้า มิฉะนั้น การค้าทางเรือก็จะไม่เป็นที่อุ่นใจแก่เจ้าของเรือ และเจ้าของสินค้า

เพราะการเสียหายครั้งเดียว อาจทำให้สูญเสียกิจการไป
 เสียทีเดียว

เครื่องกีดขวางแก่การเดินเรือใหญ่ในร่องน้ำสันดอน
 และในแม่น้ำเจ้าพระยานั้น มีตั้งแต่เรือหาปลาชนิดต่าง ๆ
 เรือใบ โพงพางหลักลอย เรือพ่วงขนาดต่าง ๆ แพเคลื่อน
 ที่ เรือทอดในที่ไม่ควรจอดเช่น เรือลอมลำน้ำซึ่งความ
 หมายตามพระราชบัญญัติให้จอดเทียบกันได้ไม่เกิน ๒ ลำ
 แต่มีอยู่เนื่องนิตยทอดมากกว่านั้น บางทีเทียบถึง ๑๒ ลำ
 ก็มีตลอดจนเรือใบที่เค็กหักพาย เรือแม่น้ำ และเรือ
 จ้างรับส่งคนโดยสาร ซึ่งเรือที่กล่าวหลังนี้บางที่ไม่จอดไฟ
 และเรือเล็ก ๆ เหล่านี้เมื่อชนกับเรือใหญ่ก็ย่อมมีความ
 สำคัญไม่น้อยกว่าเรือใหญ่เช่นกัน เพราะถึงแม้ค่าเสียหาย
 ทางวัตถุจะน้อย แต่ชีวิตมนุษย์บนเรือเหล่านั้นอาจสูญเสีย
 ได้ง่าย แม้ในสันดอนมีหลายคราวที่เรือสินค้าหล่นการ
 ชนกับเรือเล็กที่ขวางทางเข้าไปติดสันดอนก็มี

นอกจากนั้นสงครามเป็นภัยแก่เรือสินค้าอย่างยิ่งใน
 เขตการนำร่อง ผู้นำร่องและเจ้าพนักงานนำร่องที่อยู่บน

เรือ ก็ยอมตกอยู่ในข่ายอันตรายเช่นเดียวกับคนประจำ
เรือ

๑๐. อุบัติเหตุ

ก. เรือชนกันหรือเรือชนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ข. เรือตกคน

ค. เกิดโรคระบาดขึ้นในเรือโดยบังเอิญ

ง. สมอซาก

เมื่อเกิดเรือชนกันหรือชนสิ่งอื่น ผู้นำร่องหรือเจ้า
พนักงานนำร่องจักต้อง จักการทุกสิ่งทุกอย่างให้ ครอบถ้วน
โดยถ้วน ตั้งต้นจากช่วยชีวิตคน นำเรือไปสู่ที่จอดที่
ปลอดภัยใกล้ที่เกิดเหตุ จักรายการต่าง ๆ ของการเดิน
ทางทั้งสองฝ่าย รายการความเสียหายทั้งสองฝ่าย นำ
นายเรือไปแจ้งแก่เจ้าหน้าตาท้องที่ ทำรายงานถ้วนถึงเจ้า
ท่าและอื่น ๆ ตลอดจนหลักฐานสำหรับคดี

เมื่อเรือตกคนต้องพยายามแก้ไขด้วยวิธีต่าง ๆ ถ้าออก
ไม่ได้ในเวลานั้นหรือเวลาน้ำขึ้นเต็มท่ ในคราวนั้นจักต้อง

ดำเนินการถ้วนตามที่จำเป็นที่จะให้เรือหลุดจากที่ตนโดย
เร็วที่สุด เช่น หาเรือฉุด ถ้าเลยสินค้าออก อย่างเดียว
หรือทั้งสองอย่างเป็นต้น แล้วต้องรายงานเหตุที่ทำให้ติด
ตนอย่างละเอียดและโดยถ้วนต่อเจ้าท่า

เมื่อเกิดโรคระบาดขึ้นในเรือ โดยปัจจุบันระหว่างที่ผู้
นำร่องหรือเจ้าพนักงานนำร่อง ปฏิบัติการนำร่องอยู่บนเรือ
นั้น ผู้นำร่องหรือเจ้าพนักงานนำร่องจักต้องนำเรือนั้นไป
จอด ณ ที่ที่กำหนดให้จอดตามพระราชบัญญัติ แล้วจัก
การให้แพทย์สาธารณะสุขทราบถ้วน ในสถานการณืเช่น
นั้น ผู้นำร่องหรือเจ้าพนักงานนำร่องยังขึ้นจากเรือไม่ได้
จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากนายแพทย์เจ้าหน้าท

เมื่อเรือโคสมอจากระหว่างที่ผู้นำร่องหรือเจ้าพนักงาน
นำร่องปฏิบัติงานนำร่องอยู่บนเรือ ผู้นำร่องหรือเจ้า
พนักงานนำร่องจักต้องหาตำบลไว้ แล้วต้องรายงานให้
เจ้าท่าทราบถ้วน เพื่อแถลงรายการตามกฎหมายกระทรวง.

ผู้ปกครองนักเรียนกับโรงเรียน

ของลูกคนที่ ๔

การจัดตั้งโรงเรียนราษฎร์ ในระยะเริ่มแรกที่ได้รับ
อนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน

๑. ผู้จัดการต้องจัดให้มีป้าย แสดงชื่อโรงเรียน
ด้วยอักษรไทย

๒. ครูใหญ่ต้องประจำอยู่ที่ โรงเรียนทุกเวลาที่โรง
เรียนเปิดทำการสอน เพื่อควบคุมการเรียน การสอน และ
กิจการของโรงเรียน

๓. ผู้จัดการต้องจัดการให้มีครูพอสมควรแก่จำนวน
ชั้นและจำนวนนักเรียน ครูทุกคนจะต้องได้รับอนุญาต
ตามระเบียบก่อนจึงจะเข้าทำการสอนได้

๔. ผู้จัดการต้องจัดให้มีเสาธงชาติไทย เพื่อให้
นักเรียนได้เคารพธงชาติในตอนเช้า ตามระเบียบการ
เคารพธงชาติ และพระบรมรูปรัชกาลปัจจุบัน ประดิษฐาน
ไว้ในที่อันสมควร

๕. ผู้จัดการและครูใหญ่ ต้องจัดให้มีทะเบียนนักเรียน บัญชีเรียกชื่อ สมุคหมายเหตุนรายวัน และสมุดลงเวลาทำการของครู

๖. โรงเรียนจะต้องสอนตามตารางสอนที่ใช้ในชั้นเรียนนั้น

๗. จำนวนนักเรียนทั้งโรงเรียน ต้องไม่เกินจำนวนที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน

๘. การรับนักเรียนที่ย้ายมาจากโรงเรียนอื่น หรือนักเรียนที่ทางโรงเรียนบรรจุเข้าเรียน ตั้งแต่ชั้นประถมปีที่สองขึ้นไป นักเรียนเหล่านั้นต้องมีใบสุทธิจากโรงเรียนเดิมมาแสดง และทางโรงเรียนเก็บรักษาไว้เป็นหลักฐาน

๙. ผู้จัดการและครูใหญ่ ต้องจัดชั้นเรียนให้เป็นไปตามที่ปรากฏในใบอนุญาตเท่านั้น ชั้นเรียนห้องหนึ่งๆ สำหรับชั้นประถมบรรจุได้ ๔๕ คนเป็นอย่างสูง

๑๐. การเปลี่ยนแปลงกิจการ ไม่ว่าจะเป็นการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เช่นเปลี่ยนแปลงเวลาเรียน ภาคเรียน ตารางสอน ขยายสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตเสียก่อน

การนำเด็กเข้าในโรงเรียนประถมศึกษา

เมื่อเด็กอายุได้ ๕ ขวบ หรือสำเร็จการศึกษา
อนุบาลแล้ว ผู้ปกครองก็พาไปฝากยังโรงเรียนประถม
ศึกษา จะต้องเตรียมไปดังนี้

๑. ใบสติบัตร

๒. ถ้าอายุย่างเข้า ๗ ขวบแล้ว ต้องนำใบประถม
ศึกษาไปด้วย คือไปแจ้งทออำเภอว่าจะนำเด็กเข้าโรงเรียน
นั้น ๆ เมื่ออำเภอให้ใบหลักฐานมาแล้วก็นำไปให้ครู
ใหญ่โรงเรียนซึ่งจะเข้าเรียนเซ็นรับรองว่า เข้าเป็น
นักเรียนโรงเรียนนั้นแล้ว

๓. จัดหาเครื่องแต่งตัวตามแบบของโรงเรียน
๔. จัดหาหนังสือเครื่องใช้ตามที่โรงเรียนกำหนด
๕. แจ้งอุปนิสัย และความประพฤติให้ครูใหญ่รับ
ทราบไว้ เพื่อสวดกในการปกครอง

๖. ในตรวจแพทย์ (ถ้าทางโรงเรียนต้องการ)

๗. ตกกลงในเรื่องรับประทานอาหารกลางวันว่าจะ
เป็นไปอย่างไร

๘. ทำความสนิทเป็นกันเองกับครู

๙. ชำระค่าเล่าเรียน ค่าบำรุงตามระเบียบของ
โรงเรียน

๑๐. ถ้าเข้าชั้นสูงกว่าชั้นประถมศึกษา ๑ ต้องมีใบ
สุทธิรับรองของโรงเรียนเก่าด้วย

๑๑. บางโรงเรียนมีผู้สมัครเข้าเรียนมาก และ
ทางโรงเรียนรับได้จำนวนจำกัด ก็ต้องสอบคัดเลือกเข้า

การนำเด็กเข้าโรงเรียนมัธยมศึกษา

เมื่อเด็กเรียนจบชั้นประถมศึกษา ๔ แล้ว และในโรง
เรียนนั้นไม่มีชั้นเรียนต่อไปอีก ก็แยกย้ายกันไปเข้าโรง
เรียนรัฐบาล หรือโรงเรียนราษฎร์ตามใจสมัคร

๑. การเข้าเรียนต่อในชั้นมัธยมหนึ่ง ในโรงเรียน
รัฐบาล เมื่อโรงเรียนรัฐบาลเปิดรับสมัครวันใดก็นำใบรับ
รองจากโรงเรียนต้นกเรียนกำลังเรียนชั้นประถมศึกษา ๔ อยู่
ไปแสดง อายุต้องไม่เกิน ๑๓ ปี และต้องไม่ต่ำกว่า ๕ ปี

๒. เสียค่าสมัครสอบตามธรรมเนียม

๓. รวบรวมกำหนดวัน, เวลา การสอบคัดเลือก
และวิชาที่จะสอบ

๔. ไปสอบคัดเลือกตามวัน, เวลา ที่โรงเรียน
กำหนดไว้

๕. เมื่อสอบได้ก็นำใบสุทธิจากโรงเรียนเก่าไป
แสดง

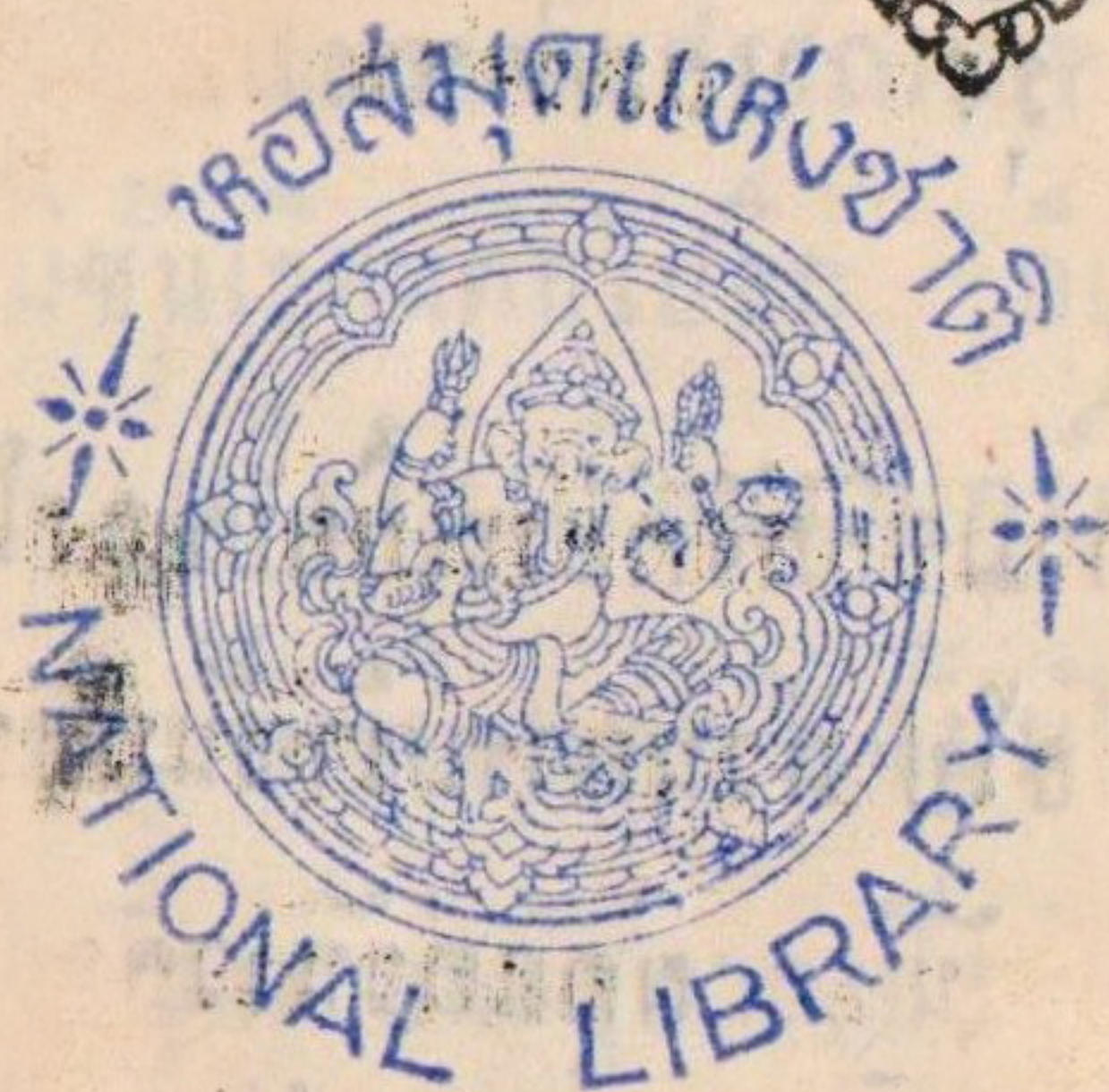
๖. ไปสอบสวน ชื่อ อายุ ที่อำเภอ

๗. ทำใบมอบตัวสมัครเข้าเป็นนักเรียน

๘. นำใบอนุสาชาศ หรือลูกเสือที่สอบได้ไปแสดง

๙. ชำระค่าบำรุง และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ตาม
ระเบียบของโรงเรียน

๑๐. ปฏิบัติตามข้อบังคับระเบียบของโรงเรียน ที่
จะกำหนด หรือส่งต่อไป ส่วนการเข้าชั้นมัธยมศึกษา ใน
โรงเรียนราษฎรก็เช่นกัน ฝึกแต่วันเวลาสมัคร และ
ระเบียบบางอย่างที่ฝึกเพี้ยนไปบ้างเท่านั้น.

หอสมุดแห่งชาติสาขานครราชสีมา

พิมพ์ที่โรงพิมพ์ไทยเชรม ถนนเฟื่องนคร นายอำพัน ฉายาภกร ผู้พิมพ์และผู้โฆษณา

พ.ศ. ๒๔๘๘